

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 1000

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 13 decembrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 681 din 23 noiembrie 2016 asupra sesizării de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile articolului unic pct. 1 din Legea pentru modificarea și completarea Legii dialogului social	2–5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
919. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2016 pentru Compania Națională a Uraniului — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Energiei	6–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
995. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea Listei cu gradatorii autorizați	9–12
1.555. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management al sitului Natura 2000 ROSPA0075 Măgura Odobești	13
5.819. — Ordin al ministrului educației naționale și cercetării științifice privind aprobarea procedurii de elaborare a avizului conform pentru schimbarea destinației bazei materiale a instituțiilor și unităților de învățământ preuniversitar de stat, precum și condițiile necesare acordării acestuia	14–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 681**

din 23 noiembrie 2016

asupra sesizării de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile articolului unic pct. 1 din Legea pentru modificarea și completarea Legii dialogului social

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

1. Pe rol se află pronunțarea asupra obiecției de neconstituționalitate „cu privire la inițiativa legislativă pentru modificarea și completarea Legii dialogului social nr. 62/2011 (PLX 35/2016)”, formulată de Guvernul României.

2. Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 10.024 din 25 octombrie 2016, formând obiectul Dosarului nr. 2.337 A/2016.

3. În **motivarea sesizării** se susține că modificarea adusă Legii dialogului social, în sensul introducerii art. 10 alin. (11), contravine art. 16 din Constituție, deoarece instituie un privilegiu pentru liderii sindicali, în condițiile în care aceștia se află în aceeași situație ca și alți salariați ale căror posturi sunt desființate și urmează a fi disponibilizați. Deși liderii sindicali au un statut special, în sensul că sunt aleși în vederea apărării intereselor salariaților, în ceea ce privește situația obiectivă a desființării postului ocupat (concedierea pentru motive care nu țin de persoana salariatului), ei se află într-o situație analoagă cu ceilalți salariați care nu ocupă funcții sindicale, deoarece concedierea nu are nicio legătură cu activitatea sindicală. Mai mult, aceeași calitate de apărători ai angajaților o au și reprezentanții salariaților, aleși în condițiile art. 221 și următoarele din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.

4. Se mai arată că, deși Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa că protecția sporită acordată liderilor de sindicat are caracterul unei garanții legale împotriva eventualelor acțiuni de constrângere, de șantaj sau de reprimare, de natură să împiedice exercitarea mandatului, aceasta a vizat concedierea dispusă pentru motive ce au legătură cu exercitarea mandatului de către liderii sindicali. Or, dispozițiile prevăzute la art. 10 alin. (11) din Legea de modificare a Legii dialogului social instituie o interdicție extinsă de concediere, chiar și pentru necorespundere profesională. De altfel, însăși Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 135 din 1971 instituie o protecție a liderilor sindicali care să aibă în vedere exercitarea mandatului, iar nu o protecție extinsă.

5. Se invocă și încălcarea, prin aceleași dispoziții legale, a prevederilor art. 41 din Constituție, referitoare la dreptul la muncă și la protecția socială a muncii, deoarece prin instituirea imunității de concediere a liderilor sindicali este afectat dreptul la protecție în caz de concediere a celorlalți salariați care se află în aceeași situație obiectivă. Prin privilegiul instituit astfel se afectează în esența sa dreptul salariatului la protecție împotriva concedierii, deoarece pot exista situații în care, potrivit criteriilor obiective,

mai ales în cazul necorespunderii profesionale, un anumit salariat este selectat în vederea concedierii, și nu liderul sindical.

6. Se încalcă, în opinia autorului sesizării, și prevederile art. 44 din Constituție, deoarece, în situația obiectivă în care locul de muncă ocupat de salariatul lider sindical este desființat, în mod automat dispar și atribuțiile aferente aceluși post, astfel încât salariatul nu mai are cum să presteze activitate pentru angajator, lipsind obiectul muncii. În condițiile în care salariatul nu acceptă un alt post vacant compatibil cu pregătirea sa profesională sau dacă un astfel de post nu există în cadrul unității, prin interdicția de concediere prevăzută de textul criticat angajatorul nu poate înceta contractul de muncă, rămânând în continuare obligat să îi plătească salariul respectivului angajat. Mai gravă este situația în care salariatul este declarat inapt fizic sau psihic, situație în care îi este interzis angajatorului să îl folosească pentru vreo activitate. Or, prin obligarea angajatorului de a menține un salariat care nu mai prestează muncă, dar față de care este obligat să îi plătească salariul, în virtutea unui contract de muncă activ, este afectat, în esența sa, dreptul de proprietate al angajatorului, ceea ce contravine art. 44 din Constituție.

7. În susținerea argumentării se invocă și considerentele Deciziei nr. 814 din 24 noiembrie 2015 a Curții Constituționale, prin care s-a statuat că protecția legală a persoanelor cu funcții eligibile într-un organism sindical se impune și trebuie să funcționeze exclusiv în raport cu activitatea sindicală efectiv desfășurată. Normele criticate reglementează o interdicție extinsă de concediere a persoanelor cu funcții eligibile într-un organism sindical, atât pentru necorespundere profesională, cât și pentru motive care nu țin de persoana acestuia. De asemenea, termenul de 2 ani în care este interzisă concedierea liderilor de sindicat, de la încetarea mandatului acestora, are un caracter discriminatoriu față de ceilalți salariați și este stabilit discreționar.

8. Prin aceste modificări se afectează, în esența sa, dreptul de proprietate al angajatorului, ceea ce contravine art. 44 din Constituție, deoarece, în lipsa muncii prestate, angajatorul nu poate fi obligat la plata unei remunerații care să facă abstracție de această situație concretă și obiectivă. Astfel fiind, se apreciază că scopul reglementării vine în coliziune cu interesele angajatorului, care este pus în situația de a suporta o sarcină excesivă.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere.

10. **Avocatul Poporului** a transmis, cu Adresa înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 11.274 din 17 noiembrie 2016, punctul său de vedere în sensul că dispozițiile art. 10 alin. (11) din Legea pentru modificarea și completarea Legii dialogului social nr. 62/2011 sunt neconstituționale. Arată că din examinarea textului de lege criticat rezultă interdicția legală absolută de concediere a persoanelor alese în organele de conducere ale sindicatelor pe toată durata mandatului, precum și pe o perioadă de 2 ani de la încetarea acestuia, pentru motive

care nu țin de persoana salariatului (stabilite de art. 65 din Codul muncii, și care se referă la desființarea locului de muncă din motive fără legătură cu persoana acestuia), necorespondere profesională [caz de concediere care ține de persoana salariatului și este prevăzut de art. 61 lit. d) din același cod], motive ce țin de îndeplinirea mandatului pe care l-au primit de la salariații din unitate [interdicție prevăzută și de art. 220 alin. (2) din același cod, dar exclusiv pe durata mandatului]. Apreciază că, sub aspectul conducerii salariaților din motive care nu țin de exercitarea mandatului de lider sindical, norma în discuție aplică salariaților un tratament diferențiat, instituind un privilegiu în favoarea liderilor sindicali pentru situații fără legătură cu activitatea sindicală. Invocând considerentele Deciziei nr. 814/2015 a Curții Constituționale, apreciază că protecția persoanelor alese în funcții de conducere ale organismului sindical trebuie să funcționeze exclusiv în raport cu activitatea sindicală exclusiv desfășurată, așa cum este prevăzută de art. 220 alin. (2) din Codul muncii, iar nu și în ceea ce privește activitatea profesională a angajatului, cu atât mai mult cu cât dispozițiile legale criticate în speță conțin interdicția expresă de concediere a liderului sindical pentru necorespondere profesională. Consideră, de asemenea, că sunt încălcate și prevederile art. 44 din Constituție, întrucât angajatorul este obligat la plata unei remunerații care să facă abstracție de situația concretă și obiectivă a salariatului care ocupă și o funcție eligibilă într-un organism sindical, chiar dacă s-a constatat că nu corespunde profesional, sau căruia i s-a desființat locul de muncă. Astfel, în baza textului de lege criticat, angajatorul este obligat la plata salariului acestuia, în lipsa muncii prestate. Situații similare au fost sancționate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.270/2010, respectiv Decizia nr. 914/2015.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul judecătorului-raportor, dispozițiile legale criticate, precum și prevederile Constituției, reține următoarele:

12. **Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă**, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 1, 10, 15, 16 și 18 din Legea nr. 47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

13. Obiectul sesizării de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie „*inițiativa legislativă pentru modificarea și completarea Legii dialogului social nr. 62/2011*”. Examinând însă criticile de neconstituționalitate, se constată că acestea se referă numai la modificarea legii menționate în sensul introducerii alin. (11) al art. 10. Astfel fiind, Curtea reține ca obiect al sesizării de neconstituționalitate articolul unic pct.1 din Legea pentru modificarea și completarea Legii dialogului social nr. 62/2011, având următorul cuprins:

„*Articol unic. — Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 31 august 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:*

1. La articolul 10, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

«(11) *Este interzisă, sub sancțiunea nulității absolute a deciziei de concediere, concedierea persoanelor alese în organele de concediere pe toată durata mandatului, precum și pe o perioadă de 2 ani de la încetarea acestuia, pentru motive care nu țin de persoana salariatului, pentru necorespondere*

profesională sau pentru motive ce țin de îndeplinirea mandatului pe care l-au primit de la salariații din unitate.»»

14. Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt cele ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 41 — *Munca și protecția socială a muncii* și art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*.

15. Curtea constată mai întâi că motivarea sesizării reprezintă o preluare și adaptare a considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 814 din 24 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 950 din 22 decembrie 2015, prin care s-a constatat neconstituționalitatea art. 60 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, potrivit căruia „(1) *Concedierea salariaților nu poate fi dispusă: [...] g) pe durata exercitării unei funcții eligibile într-un organism sindical, cu excepția situației în care concedierea este dispusă pentru o abatere disciplinară gravă sau pentru abateri disciplinare repetate, săvârșite de către acel salariat.*” Pentru aceleași considerente acolo reținute, aplicabile *mutatis mutandis*, autorul sesizării consideră că și textul criticat în prezenta cauză este neconstituțional, în raport cu aceleași prevederi constituționale, și anume art. 16, art. 41 și art. 44 (a se vedea paragraful 37 din Decizia nr. 814 din 24 noiembrie 2015, precitată).

16. Prin decizia menționată, Curtea a reținut că „protecția legală a persoanelor cu funcții eligibile într-un organism sindical se impune și **trebuie să funcționeze exclusiv în raport cu activitatea sindicală efectiv desfășurată, fiind asigurată (...) de prevederile art. 220 alin. (2) din Codul muncii**” (a se vedea paragraful 25 din Decizia nr. 814 din 24 noiembrie 2015, precitată).

17. Pentru a fundamenta soluția de constatare a neconstituționalității textului de lege menționat și a susține concluzia că **protecția specială a liderilor sindicali împotriva conducerii trebuie să funcționeze exclusiv în raport cu activitatea sindicală efectiv desfășurată**, Curtea a reținut, mai întâi, că potrivit art. 58 din Codul muncii, concedierea reprezintă încetarea contractului individual de muncă din inițiativa angajatorului și poate fi dispusă pentru motivele expres și limitativ prevăzute de lege, și anume pentru **motive care țin de persoana salariatului** (prevăzute la art. 61) sau **pentru motive care nu țin de persoana salariatului** (prevăzute la art. 65). Art. 59 instituie interdicții generale de concediere, stabilind că este interzisă concedierea pe criterii de sex, orientare sexuală, caracteristici genetice, vârstă, apartenență națională, rasă, culoare, etnie, religie, opțiune politică, origine socială, handicap, situație sau responsabilitate familială, apartenență ori activitate sindicală [lit. a)] și pentru exercitarea, în condițiile legii, a dreptului la grevă și a drepturilor sindicale [lit. b)], art. 60 alin. (1) reglementează interdicții temporare de concediere, și anume: „a) *pe durata incapacității temporare de muncă, stabilită prin certificat medical conform legii; b) pe durata suspendării activității ca urmare a instituirii carantinei; c) pe durata în care femeia salariată este gravidă, în măsura în care angajatorul a luat cunoștință de acest fapt anterior emiterii deciziei de concediere; d) pe durata concediului de maternitate; e) pe durata concediului pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani; f) pe durata concediului pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani sau, în cazul copilului cu handicap, pentru afecțiuni intercurente, până la împlinirea vârstei de 18 ani; g) pe durata exercitării unei funcții eligibile într-un organism sindical, cu excepția situației în care concedierea este dispusă pentru o abatere disciplinară gravă sau pentru abateri disciplinare repetate, săvârșite de către acel salariat; h) pe durata efectuării concediului de odihnă”, iar art. 60 alin. (2) stabilește că prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul conducerii pentru motive ce intervin ca urmare a reorganizării*

judiciare, a falimentului sau a dizolvării angajatorului, în condițiile legii (paragraful 19 din Decizia nr. 841 din 24 noiembrie 2015).

18. Curtea a apreciat că este neconstituțională o interdicție de concediere a persoanelor cu funcții eligibile într-un organism sindical, câtă vreme măsura concedierii nu are legătură cu activitatea sindicală desfășurată, inclusiv în situațiile vizate de textul criticat în prezenta cauză, și anume pentru motivele prevăzute de art. 61 din Codul muncii, care țin de persoana salariatului [lit. c) — „în cazul în care, prin decizie a organelor competente de expertiză medicală, se constată inaptitudinea fizică și/sau psihică a salariatului, fapt ce nu permite acestuia să își îndeplinească atribuțiile corespunzătoare locului de muncă ocupat”; lit. d) — „în cazul în care salariatul nu corespunde profesional locului de muncă în care este încadrat”], respectiv pentru motivele prevăzute de art. 65 din Codul muncii, care nu țin de persoana salariatului (și anume „desființarea locului de muncă ocupat de salariat, din unul sau mai multe motive fără legătură cu persoana acestuia”). Astfel, Curtea a statuat că **„textul de lege criticat nu distinge între situațiile în care concedierea pentru unul din motivele prevăzute de art. 61 și 65 din Codul muncii ar avea legătură cu activitatea sindicală și situațiile în care nu există această legătură, doar în aceste din urmă situații concedierea pentru unul din motivele de la art. 61 și 65 putând fi justificată.** Astfel, textul de lege criticat instituie o prezumție absolută a existenței legăturii între activitatea sindicală și unul din motivele de concediere prevăzute de art. 61 și 65 din Codul muncii. Or, protecția persoanelor alese în funcții de conducere ale organismului sindical trebuie să funcționeze exclusiv în raport cu activitatea sindicală efectiv desfășurată [astfel cum este prevăzută de art. 220 alin. (2) din Codul muncii], iar nu și în ceea ce privește activitatea profesională — de bază — a angajatului.” (paragraful 27 din Decizia nr. 814 în noiembrie 2015).

19. Curtea a reținut, în continuare, că, în situațiile în care motivele de concediere prevăzute de art. 61 și 65 din Codul muncii au legătură cu motivul ce privește îndeplinirea mandatului în cadrul organismului sindical, tratamentul juridic diferențiat al persoanelor ce ocupă funcții eligibile într-un organism sindical, prin reglementarea unor măsuri speciale și mai eficiente de apărare a stabilității raporturilor de muncă, este justificat în mod obiectiv și rezonabil. Însă, în ipotezele în care nu există o legătură între activitatea sindicală și concedierea pentru unul dintre motivele prevăzute la art. 61 și 65 din Codul muncii, instituirea tratamentului juridic diferit al persoanelor cu funcții eligibile într-un organism sindical, și anume interdicția de concediere a acestora, nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, instituind un privilegiu al acestor persoane față de ceilalți salariați, sub aspectul garanțiilor pentru neîngrădirea dreptului la muncă, ceea ce contravine dispozițiilor art. 16 din Constituție (paragrafele 29—30). Totodată, o asemenea prevedere obligă angajatorul la plata unei remunerații care să facă abstracție de situația concretă și obiectivă a salariatului față de care s-a constatat că nu corespunde profesional sau căruia i s-a desființat locul de muncă. Or, în lipsa muncii prestate, angajatorul nu poate fi obligat la plata unei remunerații care să facă abstracție de aceste situații concrete și obiective. Or, scopul unei astfel de reglementări, acela de a proteja activitatea sindicală, vine într-o evidentă coliziune cu interesele angajatorului, care este pus în situația de a suporta o sarcină excesivă, de natură a-i afecta esența dreptului de proprietate, cu consecința încălcării prevederilor art. 44 din Constituție (paragraful 31). Curtea a mai reținut că interzicerea concedierii, atât pentru motive care țin de persoana salariatului (și anume constatarea inaptitudinii fizice și/sau psihice a salariatului, fapt ce nu permite acestuia să își îndeplinească atribuțiile

corespunzătoare locului de muncă ocupat; necorespunderea profesională cu locul de muncă în care este încadrat), cât și pentru motive care nu țin de persoana salariatului (și anume desființarea locului de muncă), îngrădește dreptul angajatorului de a-și organiza în plan intern activitatea, prin limitarea dreptului de a concedia — chiar și în condițiile stricte prevăzute de lege. Astfel, imposibilitatea angajatorului de a concedia persoanele care ocupă funcții eligibile într-un organism sindical în condițiile date reprezintă o limitare a activității economice, prin îngrădirea prerogativei angajatorului de a hotărî cu privire la organizarea activității sale în unitate, limitare evidentă, de exemplu, în cazul desființării locului de muncă (paragraful 32).

20. Or, în prezenta cauză, prin consacrarea unei soluții legislative care stabilește interdicția de concediere a persoanelor alese în organele de conducere ale sindicatelor, pentru alte motive decât cele care au legătură cu activitatea sindicală, și, cât privește aceste din urmă motive, pentru o perioadă ce depășește durata mandatului, legiuitorul a încălcat, pentru aceleași motive, mai sus prezentate în esență, prevederile art. 16, 41 și 44 din Constituție. Este indiscutabilă, din această perspectivă, distincția pe care legiuitorul o face, în textul criticat în prezenta cauză, între motive de concediere care nu au legătură cu activitatea sindicală, respectiv „motive care nu țin de persoana salariatului, pentru necorespundere profesională”, și cele care au legătură cu activitatea sindicală, respectiv „motive ce țin de îndeplinirea mandatului pe care l-au primit de la salariații din unitate”, câtă vreme utilizează în redactarea textului conjuncția disjunctivă „sau”. Astfel fiind, este clar că intenția legiuitorului a fost aceea de a extinde protecția liderilor sindicali dincolo de circumstanțierea realizată de art. 220 alin. (2) din Codul muncii, aceasta în condițiile în care Curtea Constituțională a statuat deja, obligatoriu *erga omnes*, că o astfel de protecție trebuie să funcționeze exclusiv în raport cu activitatea sindicală efectiv desfășurată și astfel cum este prevăzută de art. 220 alin. (2) din Codul muncii.

21. În acest mod, o soluție legislativă cuprinsă într-un text legal constatat ca fiind neconstituțional [art. 60 alin. (1) lit. g) din Codul muncii] este reluată într-un alt text, cuprins într-un alt act normativ (Legea dialogului social). Or, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că adoptarea de către legiuitor a unor norme contrare celor hotărâte într-o decizie a Curții Constituționale, prin care se tinde la păstrarea soluțiilor legislative afectate de vicii de neconstituționalitate, încalcă Legea fundamentală. Într-un stat de drept, astfel cum este proclamată România în art. 1 alin. (3) din Constituție, autoritățile publice nu se bucură de nicio autonomie în raport cu dreptul, Constituția stabilind în art. 16 alin. (2) că nimeni nu este mai presus de lege, iar în art. 1 alin. (5) că respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie (a se vedea Decizia nr. 1.018 din 19 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 22 iulie 2010, Decizia nr. 195 din 3 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 18 aprilie 2013, Decizia nr. 463 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 704 din 25 septembrie 2014, paragraful 38, sau Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 4 februarie 2016, paragraful 25). De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea a subliniat „importanța principiului constituțional general al comportamentului loial și a stabilit că revine, în principal, autorităților publice sarcina de a-l aplica și respecta în raport cu valorile și principiile Constituției, inclusiv față de principiul consacrat de art. 147 alin. (4) din Constituție referitor la caracterul general obligatoriu al deciziilor instanței constituționale (a se vedea, cu privire la înțelesul principiului comportamentului loial al autorităților publice, Decizia nr. 1.257

din 7 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 6 noiembrie 2009, Decizia nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 12 noiembrie 2010, Decizia nr. 51 din 25 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2012, Decizia nr. 727 din 9 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 12 iulie 2012, Decizia nr. 924 din 1 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 22 noiembrie 2012, sau Decizia nr. 260 din 8 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 11 mai 2015, paragraful 30). Prin încălcarea efectelor *erga omnes* ale deciziei de constatare a neconstituționalității, legiuitorul procedează într-un mod contrar comportamentului constituțional loial de care acesta trebuie să dea dovadă față de instanța constituțională și față de jurisprudența acesteia. Întrucât respectarea jurisprudenței Curții Constituționale constituie una dintre valorile care caracterizează statul de drept, obligațiile constituționale care rezultă din jurisprudența instanței constituționale circumscriu cadrul activității legislative viitoare; or, prin adoptarea unei soluții legislative similare cu cea constatată, în precedent, ca fiind contrară dispozițiilor Constituției, legiuitorul acționează *ultra vires*, încălcându-și obligația constituțională rezultată din art. 147 alin. (4) (a se vedea Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015, precitată, paragraful 26).

22. În expunerea de motive a legii se invocă jurisprudența acestei Curți de până în anul 2010, fără a se avea în vedere întreaga evoluție jurisprudențială referitoare la instituția juridică a protecției liderilor sindicali, așadar și Decizia nr. 814 din 24 noiembrie 2015, de asemenea obligatorie *erga omnes*, în unitatea sa dată de dispozitiv și considerentele ce îl susțin. Soluția acolo pronunțată și considerentele care au fundamentat-o sunt de natură să cristalizeze o concepție exprimată și în jurisprudența de până la acel moment, pe care Curtea o invocă în mod expres în considerentele Deciziei nr. 814 din 24 noiembrie 2015. Scopul circumstanțierii realizate de Curte în această din urmă decizie a fost acela de a elimina orice interpretare ce ar putea exista în sensul că legiuitorul ar putea consacra o interdicție legală cu caracter absolut de concediere a liderilor sindicali. Toate argumentele reținute în jurisprudența

de până în 2015 în sprijinul ideii de protecție legală a liderilor sindicali, nu pot privi decât activitatea specifică efectiv desfășurată ca lideri de sindicat. Acesta nu înseamnă o lipsire de protecție împotriva eventualelor abuzuri ale angajatorilor, întrucât, așa cum Curtea a reținut în Decizia nr. 814 din 24 noiembrie 2015, „instanțele judecătorești, în cadrul analizei legalității deciziei de concediere a unui salariat care are și o funcție eligibilă într-un organism sindical, sunt cele care examinează dacă există vreo legătură între motivul de concediere avut în vedere (prevăzut la art. 61 — motive care țin de persoana salariatului sau art. 65 — motive care nu țin de persoana salariatului, din Codul muncii) și îndeplinirea mandatului pe care salariatul care ocupă o funcție eligibilă în cadrul organismului sindical l-a primit de la salariații din unitate, angajatorului revenindu-i, potrivit art. 272 din Codul muncii, sarcina de a dovedi legalitatea deciziei de concediere. În cazul în care se constată vreo legătură între motivul de concediere și activitatea de îndeplinire a mandatului pe care salariatul care ocupă o funcție eligibilă într-un organism sindical l-a primit de la salariații din unitate, decizia de concediere a acestuia este nelegală, în baza art. 220 alin. (2) din Codul muncii, potrivit căruia, «pe toată durata exercitării mandatului, reprezentanții aleși în organele de conducere ale sindicatelor nu pot fi concediați pentru motive ce țin de îndeplinirea mandatului pe care l-au primit de la salariații din unitate»” (paragraful 38).

23. În concluzie, întrucât reglementarea criticată consacră o protecție împotriva concedierii liderilor sindicali pentru alte motive decât activitatea efectiv desfășurată în această calitate, respectiv, cât privește aceste din urmă motive, pentru o durată ce depășește mandatul acestora, considerentele reținute în Decizia nr. 814 din 24 noiembrie 2015, mai sus redate, sunt aplicabile *mutatis mutandis*, cu concluzia încălcării, prin articolul unic pct.1 din Legea pentru modificarea și completarea Legii dialogului social nr. 62/2011, a prevederilor constituționale ale art. 16, 41, 44, prin raportare la art. 147 alin. (4) din Constituție. Legiuitorul nu poate consacra o interdicție cu caracter absolut de concediere a liderilor sindicali pentru motive care sunt stabilite distinct de cele ce țin de îndeplinirea mandatului pe care aceștia l-au primit de la salariații din unitate și, de asemenea, nu poate extinde această protecție dincolo de perioada de îndeplinire a mandatului.

24. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate și constată că dispozițiile articolului unic pct. 1 din Legea pentru modificarea și completarea Legii dialogului social nr. 62/2011 sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 noiembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2016 pentru Compania Națională a Uraniului — S.A.,
aflată sub autoritatea Ministerului Energiei**

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2016 pentru Compania Națională a Uraniului — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Energiei, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul energiei,

Victor Vlad Grigorescu

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale

și persoanelor vârstnice,

Dragoș-Nicolae Pîslaru

MINISTERUL ENERGIEI
COMPANIA NAȚIONALĂ A URANIULUI — S.A.

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2016

— mii lei —

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2016
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	43.533
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	43.532
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	1
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	144.844
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	144.842
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	9	21.347
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	5.857
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	79.347
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	53.239
		C1 ch. cu salariile	13	48.969
		C2 bonusuri	14	4.270
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	7.140
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	6.912
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	374
		C5 cheltuieli cu asigurarile și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	18.594
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	38.291
	2	Cheltuieli financiare	20	2
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	-101.311
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	-101.311
	1	Rezerve legale	25	0
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

7		Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
8		Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	
9		Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	454
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	454
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	774
	2	Nr. mediu de salariați total	49	1.176
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	3.613
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	3.470
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	37
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	3.327
	8	Plăți restante	55	5.279
	9	Creanțe restante	56	370

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN pentru aprobarea Listei cu gradatorii autorizați

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 113.293 din 8 decembrie 2016 al Direcției generale politici agricole și industrie alimentară,

văzând Lista cu gradatorii autorizați propuși de Comisia Națională de Gradare a Semințelor de Consum, aprobată prin procesul-verbal al ședinței Consiliului extins al Comisiei Naționale de Gradare a Semințelor de Consum din data de 29 noiembrie 2016,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.336/2002 privind instituirea Sistemului național de gradare a semințelor de consum, cu completările ulterioare, și ale art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Lista cu gradatorii autorizați, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Achim Irimescu

București, 12 decembrie 2016.
Nr. 995.

ANEXĂ

LISTĂ cu gradatorii autorizați

Nr. crt.	Numele	Prenumele	CNP	Județul
1	Andru	Alexandru	1890609020155	Arad
2	Ardelean	Ioan	1681002022625	Arad
3	Ailuțoaei	Dumitru-Sebastian	1810707352296	Arad
4	Cotuna	Alexandru-Nicu	1750520020011	Arad
5	Monea	Claudiu-Manuel	1901119020092	Arad
6	Olah	Réka	2830123020146	Arad
7	Isai	Vasile-Ionuț	1841030125909	Arad
8	Isai	Andrei	1851218060011	Arad
9	Mureșan	Darius-Lucian	1740724020060	Arad
10	Micu	Cosmin Radu	1871229350020	Arad
11	Micu	Virginia	2860926115179	Arad
12	Brașoveanu	Adriana	2820705340919	Argeș
13	Ilie	Valentin	1860804032008	Argeș
14	Despin	Simona Raluca	2800609035379	Argeș
15	Cocrea	Costel	1750419040036	Bacău
16	Nantu	Ioan-Cristian	1820823134159	Bacău
17	Somogyi	Levente	1860601054764	Bihor
18	Rapa	Ármin-Ákos	1931023055077	Bihor
19	Huțu	Ana-Maria	2890908071962	Botoșani
20	Barabaș	Nicu	1670914075103	Botoșani

Nr. crt.	Numele	Prenumele	CNP	Județul
21	Asurdoae	Gheorghe	1730405076521	Botoșani
22	Țurcanu	Sorin	1880212071966	Botoșani
23	Gîlcă	Ana-Maria	2940527090016	Brăila
24	Dimcea	Jenica	2671221204972	Brăila
25	Iacob	Marius	1690426090011	Brăila
26	Nedelcu	Mirela-Liliana	2850616090013	Brăila
27	Ciolacu	Mihaela-Florentina	2920328090031	Brăila
28	Bălcuță	Alin-Marius	1930302171691	Brăila
29	Susanu	George-Sorin	1890901174031	Brăila
30	Giuglea	Mirela-Ștefania	2910630090021	Brăila
31	Dobrotă	Liviu-Marian	1820325170061	Brăila
32	Mihai	Cristian	1870710090031	Brăila
33	Oceanu	Remus-George	1771214090047	Brăila
34	Pandă	Iulian	1900226092089	Brăila
35	Perianu	Cătălin	1900810091271	Brăila
36	Purice	Marius	1900307090072	Brăila
37	Sighinaș	Bogdan	1810121090012	Brăila
38	Gheorghită	Niculina	2740819343236	Brăila
39	Vasile	Marius	1810913511608	București
40	Istudor	Alexandru-Viorel	1890404100146	Buzău
41	Done	Ionela-Iulia	2770723104977	Buzău
42	Paraschiv	Elena-Daniela	2871106100147	Buzău
43	Pascu	Nicoleta-Alexandra	2941217100159	Buzău
44	Stancu	Fănel	1671007100125	Buzău
45	Asavei	Mihaela-Elena	2730521112529	Caraș-Severin
46	Harca	Corina-Elena	2750722111128	Caraș-Severin
47	Veselin	Alexandra-Victoria	2891227115198	Caraș-Severin
48	Badea	Marcela	2710711513516	Călărași
49	Constantin	Daniela	2890722511600	Călărași
50	Bădescu	Marcela	2670102210013	Călărași
51	Cristea	Marcel	1630520090026	Călărași
52	Tudorică	Valentin-Cătălin	1790619513497	Călărași
53	Szép	Enikő	2800215124964	Cluj
54	Felea	Teodor-Sabin	1900930124937	Cluj
55	Luca	Nicoleta-Oana	2890325124932	Cluj
56	Costantea	Filip-Marin	1810729124607	Cluj
57	Frâncu	Ionuț	1841116134241	Constanța
58	Năstase	Mariana	2821106360675	Constanța
59	Popa	Stelian	1790110361930	Constanța
60	Stoica	Ionelia	2750522133102	Constanța
61	Badiu	Anișoara	2680726133109	Constanța
62	Szente	Bogdan-Andrei	1820702133918	Constanța
63	Pop	Alina-Daniela	2940613134193	Constanța
64	Anghel	George	1790321132806	Constanța
65	Cheșcă	Andrei-Cristian	1881129134231	Constanța
66	Cheșcă	Lucian-Gabriel	1870905134174	Constanța
67	Neațu	Silviu Florin	1870920134198	Constanța
68	Acăr	Alexandru-Nicolae	1890622047787	Constanța

Nr. crt.	Numele	Prenumele	CNP	Județul
69	Tincu	Vlad-Andrei	1950812134143	Constanța
70	Huzum	Ioan	1800116375483	Constanța
71	Ion	Monica-Ionela	2770126131259	Constanța
72	Ionescu	Nicolae-Cristian	1870522134180	Constanța
73	Neagu	Andrei	1890723134136	Constanța
74	Soare	Gabriel	1820626134264	Constanța
75	Șincan	Silviu-Marian	1900623134186	Constanța
76	Tărcatu	Alexandru Teodor	1880228360014	Constanța
77	Ursache	Neculae	1871201134128	Constanța
78	Vasiliu	Liviu-Marian	1820305361994	Constanța
79	Vîrlan	Nicu-Marian	1841207134138	Constanța
80	Andone	Nicoleta-Georgiana	2830803134182	Constanța
81	Bucur	Ioana	2881008132476	Constanța
82	Grama	Felicia	2820809134148	Constanța
83	Pătrașcu	Mihaela	2860904132112	Constanța
84	Stoian	Luana-Mihaela	2871204210024	Constanța
85	Băluță	Gabriela-Mariana	2721119134011	Constanța
86	Chirilov	Alexandra	2860218360022	Constanța
87	Damian	Raluca-Maria	2861116134215	Constanța
88	Ene	Antoaneta-Elena	2920522134137	Constanța
89	Goidan	Claudia	2780716131245	Constanța
90	Pisică	Octavia	2690327131232	Constanța
91	Tomescu	Gabriela	2861123134255	Constanța
92	Băbăiu	Viorel	1860517134199	Constanța
93	Bănățeanu	Florica	2670121135299	Constanța
94	Dogaru	Florin-Ciprian	1890123134134	Constanța
95	Nicu	Elena-Gabriela	2880521133911	Constanța
96	Bejan-Floroiu	Marinel	1770715173165	Constanța
97	Calen	Mihaela	2861112134177	Constanța
98	Raportaru	Tatiana	2701019345386	Dâmbovița
99	Năstase	Simona-Gabriela	2760215154248	Dâmbovița
100	Năstase	Bogdan	1770824150372	Dâmbovița
101	Beșliu	Petrina	2800306171712	Galați
102	Boboc	Florin	1791008170383	Galați
103	Goldan	Gabriel-Cătălin	1750813170399	Galați
104	Gori	Vadim	1821201410110	Galați
105	Rădoi	Daniela-Ionela	2800206238602	Giurgiu
106	Șofan	Constantin	1660203232616	Giurgiu
107	Zamfirescu	Dan-Sorin	1651007520017	Giurgiu
108	Dragomir	Marian	1581102216197	Ialomița
109	Găvăneanu	Mihai Eugen	1861110211211	Ialomița
110	Istudor	Corina-Elena	2870228211190	Ialomița
111	Ciurlică	Brîndușa	2730319224523	Iași
112	Petrea	Gheorghe-Gabriel	1700314443031	Ilfov

Nr. crt.	Numele	Prenumele	CNP	Județul
113	Puia	Daniel-Virgil	1890528204100	Mureș
114	Brătescu	Vasile-Andrei	1890519270849	Neamț
115	Teofănescu	Ramona-Iuliana	2891006270014	Neamț
116	Ciobanu	Ioan	1710608272635	Neamț
117	Staicu	Marieana	2671115284438	Olt
118	Călina	Maria-Liliana	2890404280888	Olt
119	Mocanu	Adrian	1610530293097	Prahova
120	Mocanu	Maria-Anca	2660424293104	Prahova
121	Gavril	Mihai	1621108293101	Prahova
122	Mihai	Petre	1590710293201	Prahova
123	Burlacu	Mihaela	2700402100054	Prahova
124	Drăgănescu	Alina-Mihaela	2831003295029	Prahova
125	Gheorghe	Ion	1640824295884	Prahova
126	Mihalcea	Anghel	1630715297314	Prahova
127	Popescu	Nicoleta	2780128296727	Prahova
128	Cârmici	Mihaela-Camelia	2690402293137	Prahova
129	Iarca	Claudiu-Trandafir	1910323295896	Prahova
130	Bulgărean	Anca-Stefania	2810823303705	Satu Mare
131	Romanescu	Mădălina	2790916340085	Teleorman
132	Costea	Ștefan-Gavril	1931102352147	Timiș
133	Frasincar	Gheorghe	1680311354790	Timiș
134	Apopei	Vasile	1861120350059	Timiș
135	Oțet	Valentin-Ciprian	1840719350095	Timiș
136	Vieru	Ioan-Călin	1790321350320	Timiș
137	Chelza	Vasile	1850112353557	Timiș
138	Moise	Petru	1830226350029	Timiș
139	Catrinoiu	Gabriela-Nicoleta	2660418103775	Timiș
140	Negriu	Raul Adrian	1930827350070	Timiș
141	Sechel	Valerica	2760306354790	Timiș
142	Sechel	Ana Maria Carla	2921217350043	Timiș
143	Stănilă	Florin-Daniel	1830324350061	Timiș
144	Zota	Maria	2691204353959	Timiș
145	Stancu	Rima	2840218350045	Timiș
146	Scînteianu	Valerica	2601102364242	Tulcea
147	Crucianu	Gabriel	1951021360029	Tulcea
148	Voicu	George	1850311360676	Tulcea
149	Gheorghe	Marius-Ionuț	1940810360055	Tulcea
150	Vasile	Deniz	1870923360675	Tulcea
151	Matei	Rodica	2680124361934	Tulcea
152	Toma	Stelian	1670829282222	Tulcea
153	Ceauș	Ana	2830210364939	Tulcea
154	Haba	Simona-Alina	2880209374522	Vaslui
155	Apostolie	Ștefan	1740109390736	Vrancea
156	Florea	Florin-Lucian	1960131046255	Vrancea

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

O R D I N
privind aprobarea Planului de management
al sitului Natura 2000 ROSPA0075 Măgura Odobești

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 111.422/AC din 26 iulie 2016 al Direcției biodiversitate,

ținând cont de Decizia etapei de încadrare nr. 1 din 7 ianuarie 2013 emisă de către Agenția pentru Protecția Mediului Vrancea, Avizul Ministerului Culturii nr. 2.345 din 19 aprilie 2016, Adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 88.107/108.283/319.750 din 11 februarie 2016, Adresa Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 24.539 din 7 martie 2016 și Adresa Direcției generale păduri nr. 27.877/E.S. din 14 aprilie 2016,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al sitului Natura 2000 ROSPA0075 Măgura Odobești, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Viorel Traian Lascu,
secretar de stat

București, 29 iulie 2016.
Nr. 1.555.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1000 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN**privind aprobarea procedurii de elaborare a avizului conform pentru schimbarea destinației bazei materiale a instituțiilor și unităților de învățământ preuniversitar de stat, precum și condițiile necesare acordării acestuia**

În baza prevederilor art. 112 alin. (6) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 44/2016 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă procedura de elaborare a avizului conform pentru schimbarea destinației bazei materiale a instituțiilor și unităților de învățământ preuniversitar de stat, precum și condițiile necesare acordării acestuia, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția patrimoniu, investiții și informatizare din cadrul Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice și inspectoratele școlare județene/al municipiului București duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației naționale și cercetării științifice,
Gheorghe Pătrașcu,
secretar de stat

București, 25 noiembrie 2016.
Nr. 5.819.

ANEXĂ

PROCEDURĂ**de elaborare a avizului conform pentru schimbarea destinației bazei materiale a instituțiilor și unităților de învățământ preuniversitar de stat, precum și condițiile necesare acordării acestuia**

Art. 1. — Prin prezenta se reglementează:

a) procedura de elaborare a avizului conform pentru schimbarea destinației bazei materiale a instituțiilor și unităților de învățământ preuniversitar de stat;

b) condițiile în baza cărora se emite avizul conform al ministrului educației naționale și cercetării științifice pentru schimbarea destinației bazei materiale a instituțiilor și unităților de învățământ preuniversitar de stat;

c) documentele care stau la baza emiterii avizului conform privind schimbarea destinației bazei materiale a instituțiilor și unităților de învățământ preuniversitar de stat.

Art. 2. — Avizul conform al ministrului educației naționale și cercetării științifice se emite la solicitarea autorităților administrației publice locale/județene pentru imobilele aflate în administrarea acestora.

Art. 3. — Avizul conform al ministrului educației naționale și cercetării științifice se emite ținând cont de următoarele aspecte:

1. În imobilele/spațiile pentru care se solicită schimbarea destinației nu se mai desfășoară activități de învățământ sau acestea au fost restrânse și nu există perspectiva creșterii efectivului populației școlare.

2. Imobilele/Spațiile respective pot fi folosite în vederea funcționării altor instituții în care se desfășoară activitate de educație extrașcolară.

3. Imobilele/Spațiile pot fi folosite în vederea funcționării altor instituții aflate în subordinea consiliului local/consiliului județean;

4. Imobilele/Spațiile pot fi folosite în vederea funcționării unor instituții care desfășoară activități de utilitate publică.

5. Imobilele/Spațiile pot fi folosite pentru desfășurarea altor activități de strictă necesitate pentru comunitate, definite ca atare de către consiliul local/consiliul județean, cu respectarea

reglementărilor legale în vigoare specifice domeniului de activitate, și care nu afectează, după caz, revenirea la destinația inițială.

6. Alte situații în care schimbarea de destinație este temeinic justificată.

7. Imobilele/Spațiile pentru care se solicită schimbarea destinației nu fac obiectul unui litigiu (aflat pe rol).

Art. 4. — Schimbarea destinației imobilelor se va face pe o perioadă determinată, în funcție de felul activității desfășurate, după cum urmează:

a) maximum 25 de ani pentru alte instituții/unități de învățământ preuniversitar/universitar de stat;

b) maximum 20 de ani pentru activități de utilitate publică, așa cum sunt definite de lege;

c) maximum 10 ani pentru activități de educație școlară/extrașcolară desfășurate de către alte unități/instituții de învățământ privat;

d) maximum 10 ani pentru activități desfășurate de către alte instituții publice;

e) maximum 10 ani pentru activități desfășurate de către instituții aflate în subordinea consiliului local/consiliului județean;

f) maximum 5 ani pentru desfășurarea altor activități, cu excepția cazului în care se accesează fonduri structurale pentru modernizarea și dotarea imobilului, caz în care schimbarea de destinație se va face pentru o perioadă echivalentă cu perioada de eligibilitate prevăzută în ghidul solicitantului.

Art. 5. — În situații temeinic justificate, schimbarea destinației se poate face pe perioadă nedeterminată când imobilul nu mai poate fi utilizat în procesul instructiv-educativ și poate fi alocat unor instituții publice pentru desfășurarea activităților specifice acestora.

Art. 6. — După expirarea perioadei, imobilele vor reveni la destinația inițială — spațiu de învățământ — și se vor afla într-o stare tehnică cel puțin similară cu cea din momentul schimbării destinației.

Art. 7. — În cazul demolării construcțiilor existente, schimbarea de destinație a imobilului se face pe perioada desfășurării lucrărilor de demolare, urmând ca după finalizarea lucrărilor terenul să rămână în domeniul public al localității, făcând parte din baza materială a învățământului preuniversitar de stat.

Art. 8. — În situații temeinic justificate, schimbarea destinației imobilelor se face pe perioadă nedeterminată în cazul edificării de către autoritățile/instituțiile publice, în condițiile legii, a unor clădiri care să deservească interesului temeinic justificat al comunității.

Art. 9. — Solicitarea emiterii avizului conform va fi însoțită de următoarele documente:

1. hotărârea consiliului local/consiliului județean prin care se propune schimbarea destinației unui imobil (construcție și/sau teren) sau a unei părți din imobil;

2. acordul consiliului de administrație al inspectoratului școlar județean/al municipiului București;

3. acordul consiliului de administrație al unității de învățământ sau al unității de învățământ care a preluat patrimoniul unei alte unități școlare în urma comasării/desființării acesteia, cu

excepția unităților școlare ale căror terenuri și clădiri au fost preluate de către autoritățile publice locale în urma desființării;

4. extras de carte funciară sau extras din domeniul public al localității pe raza căreia se află unitatea de învățământ;

5. caracteristicile tehnice ale imobilului — construcții și teren aferent, construcții, teren (anul în care a fost edificată construcția, regim de înălțime, suprafață construită, suprafață desfășurată, suprafață totală de teren);

6. plan de situație și plan de amplasament;

7. fotografiile ale construcțiilor;

8. expertiza tehnică a clădirii, în cazul în care se solicită schimbarea destinației clădirii, în vederea demolării;

9. memoriu justificativ, detaliat, din care să reiasă necesitatea schimbării de destinație. Se va avea în vedere: starea tehnică a clădirii — descriere; ce utilizare urmează să primească clădirea/terenul pentru care se solicită schimbare de destinație; cum se realizează accesul la unitatea de învățământ în situația în care se propune schimbarea destinației unui spațiu situat în incinta unității de învățământ; dacă sunt solicitări ale altor unități din sfera învățământului pentru spațiul respectiv, perioada pentru care se solicită schimbare de destinație; dacă în incintele respective se mai desfășoară proces de învățământ și dacă nu, anul din care nu se mai desfășoară proces de învățământ și unde au fost mutați elevii/preșcolarii care își desfășurau activitatea în aceste spații; cum se desfășoară procesul de învățământ la nivel local (numărul unităților de învățământ, efectivele și grupele de copii/elevi care frecventează unitățile școlare); alte informații suplimentare în vederea susținerii propunerii de schimbare de destinație etc. Se precizează dacă imobilul — construcții a beneficiat de fonduri de la bugetul de stat pentru edificare, reabilitare etc.

Art. 10. — Etapele procedurii de elaborare a avizului conform sunt următoarele:

1. Autoritățile administrației publice locale/județene solicită, printr-o adresă transmisă Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, emiterea avizului conform pentru schimbarea destinației unui imobil/spațiu dintr-un imobil. Adresa va fi însoțită de documentele prevăzute la art. 9.

2. În cazul în care direcția de specialitate constată că documentația este neconformă sau incompletă, se solicită, în termenul legal de 30 de zile, completări/clarificări necesare analizării din punct de vedere tehnic sau, după caz, se restituie documentația.

3. După primirea tuturor clarificărilor/documentelor solicitate de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, se elaborează proiectul avizului conform și, împreună cu documentația, se supune aprobării conducerii ministerului.

4. Avizul conform sau adresa de respingere a solicitării se emite în termen de 30 de zile de la data înregistrării documentației complete sau, după caz, a răspunsului la ultima clarificare solicitată de către direcția de specialitate.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

